

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Παναγιώτατε καί Σεβασμιώτατε Οίκουμενικέ Πατριάρχα κ.κ. Βαρθολομαῖε

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας,

Ἐξοχώτατοι, κ. Πρωθυπουργέ, κ^{οι} Ἀρχηγοί τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων καί Βουλευταί,

*Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι τῶν Ἀγιωτάτων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἡ οἱ Πανιερώτατοι
τούτων ἐκπρόσωποι,*

Εὐσεβές, Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα,

Ἡ θλιβερά αὕτη συγκυρία τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου, ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ ἡμῶν γενομένου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, διὰ νά ἀναπέμψωμεν μετὰ φιλαδέλφου θλίψεως, ἀλλὰ καί φιλοθέου ἐλπίδος, δέησιν εἰς τόν Πανάγαθον Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τό Ἄλφα καί τό Ὠμέγα πάντων, **«δι' οὗ τά πάντα καί εἰς οὗν τά πάντα»**, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἀδελφοῦ ἡμῶν, ἀναχωρήσαντος εἰς τόν προορισμόν πάντων ἡμῶν, τήν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, τήν καταυγαζομένην τῷ ἀκτίστῳ Φωτί τῆς Ἀγίας Τριάδος καί θάλπουσαν τούς ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένους.

Εὐρεθέντες ἐνώπιον τοῦ ὀστρακίνου σκεύους, τοῦ προσκαίρου κατοικητηρίου τοῦ προσφιλοῦς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, δηλαδή τοῦ σκηνώματος Αὐτοῦ, ἀνήχθημεν παρά ταῦτα ὑπό τῶν Ἱερῶν Γραφῶν καί τῶν θεοσόφων διδασκαλιῶν τῶν Πνευματοκινήτων Ἀγίων Πατέρων εἰς τά νοητά, εἰς τήν πέραν τῶν αἰσθητῶν πνευματικὴν πραγματικότητα, ἔνθα νῦν ὁ ἀδελφός ἡμῶν πορεύεται · ἄλλως τε ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ τῆς Ἀγίας Τριάδος καί τῶν οὐρανίων Μυστηρίων οἰκεῖος, ὁ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καθαίρων καί φωτίζων καί τελειῶν τούς μνουμένους, πρότερον ὁ ἴδιος καθαρθεὶς ἀπὸ τῆς φθορᾶς καί τῆς ἀμαρτίας. Κατὰ τόν οὐρανοφάντορα Ἅγιον Διονύσιον τόν Ἀρεοπαγίτην **«ιεράρχην ὁ λέγων, δηλοῖ τόν ἔνθεόν τε καί θεῖον ἄνδρα, τόν πάσης ἱερᾶς ἐπιστήμονα γνώσεως, ἐν ᾧ καί καθαρῶς ἡ κατ' αὐτόν ἱεραρχία πᾶσα τελεῖται καί γινώσκεται. Ταύτης ἀρχή τῆς ἱεραρχίας ἡ Πηγὴ τῆς Ζωῆς, ἡ Οὐσία τῆς Ἀγαθότητος, ἡ μία τῶν ὄντων αἰτία Τριάς, ἐξ ἧς καί τό εἶναι καί τό εἶναι τοῖς οὖσι, δι' ἀγαθότητα»**.

Ἐμπροσθεν τοῦ μυστηρίου τούτου τῆς μεταβάσεως ἐκ τῶν προσκαίρων εἰς τά αἰώνια, ἐν ἀναμονῇ τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως καί Ἀνταποδόσεως, ἀποροῦντες διὰ τήν ἄβυσσον τῶν τοῦ Κυρίου κριμάτων, τοῦ καλέσαντος πρὸς Αὐτόν τόν ἡμέτερον Ἀδελφόν προώρως, κατὰ τό ἀνθρώπινον, ἀλλὰ καί πρὸς μισθαποδοσίαν ὅσων ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγαθῶν εἰργάσατο, δεόμεθα, ὅπως ὁ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, Χριστός Ἰησοῦς, παρηγορῇ τό πρὸς ὦραν ὀρφανισθέν Αὐτοῦ Ποίμνιον, ἀναδείξῃ δέ ἐπάξιον διάδοχον ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, τόν δέ μεταστάντα, κατατάξῃ μετὰ τῶν πνευμάτων τῶν

τετελειωμένων δικαίων. «*Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι· ναί, λέγει τό Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν*». Ἀμήν. Γένοιτο!